



## Att upphöja Allahs befallning är att be

*Ibn al-Qayyim al-Jawziyyah*

En varning mot att uppfylla Allahs befallningar av andra skäl än upphöjande av din Herre.

En man kan uppfylla Allahs befallningar enbart på grund av skapelsens blick mot honom, eller av önskan om en plats av högt anseende eller rykte inför dem. På liknande sätt kan han avstå från att ägna sig åt det som är förbjudet enbart av rädsla för att förlora sin hedersposition inför dem eller av rädsla för de föreskrivna straffen i detta världsliga liv som lagstiftaren fastställt för den som begår vissa brott. De handlingar som utförs och de som överges av en sådan person är inte frukten av upphöjande av befallningarna och förbuden i sig, och de härstammar inte heller från upphöjandet av Befallaren eller Förbjudaren.

Det sanna tecknet på att upphöja de befallningar som utfärdas av Allah är att ägna noga uppmärksamhet och omsorg åt tidpunkten för den befallningen och dess gränser. Att noggrant granska dess pelare, dess obligatoriska aspekter och de medel genom vilka fullkomlighet uppnås i den. Att sträva efter att utföra den på bästa, mest utmärkta sätt möjligt. Att utföra den vid sin utsatta tid och skynda mot den så fort den blir obligatorisk. Att vara bedrövad, sörjande och känna förtvivlan om en av

dess rättigheter missas. Som den som är bedrövd över att ha missat de kollektiva bönerna och vet att, även om den bön han ber individuellt accepteras, är den tjugosju gånger mer bristfällig än vad den kunde ha varit [om han hade bett i församling].

Ty om en man som var alltför upptagen med köp och försäljning visste att en enda affärstransaktion i hans land utan resor eller svårigheter var värd tjugosju Diinaarer mindre [än med resor], skulle han äta båda händerna i ånger och av upplevd olycka. Hur [kan man då missa den kollektiva bön] när varje gång dess belöning multipliceras är bättre än tusen [Diinaarer], adderat till ytterligare ett tusen, och ett till, och till och med mer än det enligt Allah — den Högstes vilja. Således, om en Allahs tjänare tillåter sig att missa en sådan lönsam möjlighet, är han utan tvekan bland förlorarna.

Dessutom säger många av de lärde: Hans bön är ogiltig, och hans hjärta är kallt, fullständigt frånvarande och ofruktbart som ett resultat av katastrofen [att missa den kollektiva bön]. En sådan handling är frukten av bristen på upphöjande av Allahs befallningar i hans hjärta.

Detsamma kan sägas angående att missa begynnelsen av bönetiden som representerar Allahs — den Högstes välbehag.<sup>1</sup> Eller att missa den första raden, vars invånare Allah visar barmhärtighet och Hans änglar söker förlåtelse för dem på [imamens] högra sida.<sup>2</sup> Om Allahs slavar verkligen kände till dess tillhörande välsignelser, skulle de tävla med varandra om den och lotta om vem som intar den.<sup>3</sup>

Dessutom, att missa den kollektiva bönen vars belöning multipliceras proportionellt mot hur stor eller liten församlingens storlek är. Ju större församling, desto mer älskad av Allah.<sup>4</sup> Likaså, ju fler steg som tas mot den. Varje steg utplånar ett tidigare felsteg, nästa höjer gångarens nivå.<sup>5</sup>

Likaså att visa slarv vad gäller att ha ödmjukhet i bönen och att låta sitt hjärta vara närvarande inför sin Herre — den Mäktige och Härliges. Ty denna ödmjukhet är bönen själva ande och essens. Eftersom en bön som är fri från ödmjukhet och medvetenhet är som ett själslöst dött skal av en kropp. Skäms inte en Allahs tjänare för sig själv att han ger en annan skapelsens medlem som honom en livlös man- eller kvinnotjänare som gåva? Vad skulle denna Allahs tjänare tänka om han hade varit mottagaren av en sådan gåva från en prins eller en kung eller annan än dem?

Detta är detsamma. Ty en bön fullständigt fri från ödmjukhet, medvetenhet och koncentration på Allah — den Högste är som gåvan av

en fullständigt livlös man- eller kvinnotjänare som någon önskar ge som gåva till en stor kung. Av denna anledning accepterar Allah inte ett sådant erbjudande från honom — även om skyldighetens krav att be uppfylls genom det — och belönar inte heller en sådan person för det. Ty en Allahs tjänare besitter inte [belöning eller nytta] från sin bön utom för de delar i den han visade medvetenhet. Som det har berättats i al-Sunan och Musnad al-Imam Ahmad och i andra verk att Profeten ﷺ sade: ”Sannerligen ber en Allahs slav men bara hälften av den skrivs för honom, eller en tredjedel, en fjärdedel, en femtedel, ända ner till en tiondel.”<sup>6</sup>

Det är mest lämpligt här att erkänna att alla andra dyrkansaktshandlingar sker i denna anda. Skillnaden i godhet mellan dyrkansaktshandlingar inför Allah sker i proportion till mängden Eemaan som innehas i hjärtat hos den som utför handlingen, hans uppriktighet, kärlek och dess relaterade effekter. En fullständig handling resulterar i fullständig gottgörelse av synd, precis som en bristfällig producerar en proportionell effekt.

Det är med tanke på dessa två regler som många frågor löses:

Utmärktheten hos dyrkansaktshandlingar är proportionell mot mängden sann Eemaan som innehas i hjärtat. Gottgörelsen av synd orsakad av en dyrkansaktshandling sker i förhållande till fullständigheten hos den handlingen och dess bristfällighet.

Från dessa två principer kan vi lösa den förvirring som upplevs av dem som saknar förståelse i denna fråga angående Hadeethen: ”Att fasta på 'Arafahs dag sonar synderna för två år, och att fasta på 'Aashooraa-dagen sonar synden för ett år.”<sup>7</sup>

### Slutnoter:

<sup>1</sup> Hänvisar till en Hadeeth med samma formulering. Bedömd som svag av Shaykh al-Albaanee i Dha'eef al-Jaami': 2130.

<sup>2</sup> Hänvisar till Hadeethen: ”Sannerligen sänder Allah och Hans änglar sin bön över dem på höger sida av raderna.” Shaykh 'Abd al-Muhsin al-'Abbaad sade: ”I denna Hadeeth finns det viss svaghet. Det är dock mer passande att folk ber på höger sida av raderna på grund av de allmänna bevis som berättas om att Profeten ﷺ brukade gynna den högra sidan i varje hedervärd ärende.” Se Sharh Sunan Abee Daawod 8:90. Bedömd som Hasan av Ibn Hajar i al-Fath 2:213.

<sup>3</sup> Hänvisar till Hadeethen om Abu Hurayrah (ra): ”Om ni visste [belöningen för] den första raden skulle ni lotta [för att inta den].” Autentisk; berättat av al-Bukhaaree: 615 och Muslim: 131.

<sup>4</sup> Hänvisar till Hadeethen om Ubayy ibn Ka'b (ra) som sade: Allahs sändebud ﷺ sade: "En mans bön med en annan man är bättre än hans bön ensam. Hans bön med två män är bättre än hans bön med bara en. Ju större församling, desto mer älskad är den av Allah — den Högste." Berättat av Abu Dawod: 554, al-Daarimee: 1269 och andra. Bedömd som autentisk av Shaykh al-Albaanee i Sahih Abee Dawod: 563.

<sup>5</sup> Hänvisar till Hadeethen om Abu Hurayrah (ra): "Den som renar sig i sitt hus och sedan går till ett av Allahs hus för att be en obligatorisk bön bland dem som gjorts obligatoriska, för var och ett av hans steg som han tar kommer ett av dem att utplåna ett felsteg och det andra höjer hans ställning [i Paradiset]." Autentisk; berättat av Muslim: 282.

<sup>6</sup> Autentisk: berättat av Abu Dawod: 786 och al-Nasaa'ee: 614-615. Bedömd som autentisk av Ibn Hibbaan: 1889 och al-'Iraaqee i al-Mughnee Fee Haml al-Asfaar 1:120.

<sup>7</sup> Autentisk: berättat av Muslim: 1162.

*Källa: Al-Waabil al-Sayyib: 16-18*